

A Kúria
mint elsőfokú bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Kgyk.IV.39.041/2025/6.

A tanács tagjai: Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke

Dr. Dobó Viola előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt bíró

Dr. Hajas Barnabás bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Dr. Szepesházi Péter egyéni ügyvéd

Cím3

Az alperes: Budapest Rendőrfőkapitánya

Cím1

Az alperes képviselője: Dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos

A per tárgya: gyülekezési ügyben hozott 01000-160/466-3/2025. rendb. számú közigazgatási határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria

- a felperes keresetét elutasítja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül alperesnek 80.000 (azaz nyolcvanezer) forint elsőfokú eljárási költséget;
- kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó-és vámhatóság illetékbevételi számlájára 30.000 (harmincezer) forint feljegyzett eljárási illetéket. A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Indokolás

A közigazgatási per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2025. március 26. napján 00.06 órakor ügyfélkapun keresztül bejelentette az alperesnek, hogy 2025. április 01. napján 17.00 órától 2025. április 01. napján 21.00 óráig az Erzsébet híd pesti hídfőjénél statikus gyűlést kíván szervezni. A felperes a gyűlés célját a gyülekezési törvény módosítása elleni tiltakozásban jelölte meg.

[2] Az alperes a gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 11. § (2) bekezdése szerinti egyeztetési kötelezettségére figyelemmel, a tényállás tisztázása érdekében a felperest, mint a gyűlés egyik szervezőjét 2025. március 26. napján 10.00 órára személyes egyeztetésre idézte hivatalos helyiségébe.

[3] A felperes az egyeztetés során előadta, hogy a résztvevő személyek várható létszáma 1.000 fő, 10 fő rendező igénybevételével. A gyűlés ideje alatt, 15.00 órától egy 6x4 méteres nagyságú színpadot építenek az Erzsébet híd pesti hídfőjéhez az úttest közepére, az első hídpillér vonalában, tájolással a Szabadsajtó út felé, a színpad előtt LED-fallal. Kérte a felperes az alperest, hogy a híd teljes közúti forgalmát a gyűlés előkészületétől kezdődően lezárni szíveskedjen. Alperesi kérdésre kifejtette, hogy a gyülekezés a gyalogosjárdá forgalmát nem érinti, a gyülekezést 16.30 órakor kezdenék meg és legkésőbb 22.00 órakor befejeződik.

[4] Az alperes tájékoztatta a felperest arról, hogy a helyszín tömegközlekedési érintettségével összefüggésben 2025. március 25. napján egy ugyanilyen keddi időszakra vonatkozóan már megkereste a Budapesti Közlekedési Központot (a továbbiakban: BKK), aki

arról informálta a hatóságot, hogy a bejelentés szerinti korlátozás összesen 460 tömegközlekedési járat mozgását érintené. A rendelkezésre álló adatok alapján – annak érdekében, hogy a gyűlés megtartása a közbiztonságot vagy a közrendet közvetlenül, szükségtelen és aránytalan mértékben ne veszélyeztesse – az alperes javasolta, hogy a felperes fontolja meg az Erzsébet híd úttest részének a résztvevői létszám alapján történő arányos használatát, az előkészületek során a BKK járatai közlekedésének biztosítását, vagy a gyűlés miatt az Erzsébet híd teljes közúti zárás időtartamának esetleges szűkítését.

[5] A felperes az időtartamot nem kívánta szűkíteni, de a színpad építésének és bontásának ideje alatt – amennyiben azt a Rendőrség meg tudja oldani – oldalanként egy-egy sávon a BKK járatok közlekedését biztosítaná. Azonban az úttest teljes zárásához a résztvevők gyülekezésétől kezdődően továbbra is ragaszkodott.

[6] A bejelentés szerinti helyszín jelentős közösségi közlekedési járatforgalmára figyelemmel az alperes 2025. március 26. napján megkereste a BKK-t, Budapest Főváros V. kerület Önkormányzatát, Budapest Főváros Önkormányzat Közterület-használati Osztályát és a Budapest Közút Zrt. Területfelügyeleti Osztályát. A BKK tájékoztatása szerint a bejelentett rendezvény helyszínén összesen 2978 járat közlekedik.

[7] Az alperes munkatársa a kapcsolattartásra megadott telefonszámon keresztül felvette a kapcsolatot a felperessel, s kérte a felépíteni szándékozott színpadot a híd belseje felé, a budai hídfőhöz közelebb felállítani, hogy a híd pesti hídfőjénél a közlekedés, illetve annak egy része továbbra is biztosítható legyen.

[8] A felperes 2025. március 27. napján 19.45 órakor tájékoztatta az alperes munkatársát, hogy nem kívánnak változtatni a gyűlés korábban jegyzőkönyvezett paraméterein, így a színpad elhelyezésén sem.

Az alperes határozata

[9] Az alperes 2025. március 27. napján kelt, 01000-160/466-3/2025. rendb. számú előíró korlátozó határozatában akként rendelkezett, hogy a felperes a gyűlés kellékeként használt színpadot úgy jogosult elhelyezni az Erzsébet hídon, hogy az épített színpad hátsó része a budai hídpillér vonalától Pest irányába 20 méter távolságra legyen, ezáltal a Budáról a pesti irányba tájolja és a színpad eleje, annak megadott méreteiből adódóan (6x4 méter) a budai hídpillértől 24 méterre legyen.

[10] Az alperesi határozat kiemelte, hogy a gyűlés alapvető paramétereit ütköztetve a Gytv. vonatkozó rendelkezéseivel, felmerült a Gytv. 13. § (1) bekezdésében meghatározott tiltó ok alkalmazásának a lehetősége, abban a kontextusban, hogy a gyűlés alkalmas lehet mások jogainak és szabadságának szükségtelen mértékű és aránytalan megzavarására, egyben a közrendet veszélyezteti oly módon, hogy a gyűlés a közlekedés rendjének sérelmével jár. Így az alperes szükségesnek látta azon teszt elvégzését, amely arra irányult, hogy a gyűlés szükségszerűen tilalmazandó-e, avagy a Gytv. 13. § (5) bekezdése alapján bizonyos előíró-

korlátozó jellegű kötelezettségekkel a gyűlés megtartásának feltételeit lehetséges-e olyan módon meghatározni, amely egyszerre biztosítja a békés gyülekezéshez való jog érvényre juttatását, valamint mások jogainak és szabadságának védelmét.

[11] Az alperesi határozat utalt arra, hogy eljárását a Kúria Kgyk.VII.39.034/2025/5. számú ítéletében foglaltakra figyelemmel végezte el. Egyúttal megkereséssel élt az alperes Közlekedésrendészeti Főosztálya felé, melyben álláspontjának közlekedésmérnöki alátámasztásához kért szakmai segítségnyújtást.

[12] Az alperesi határozat hivatkozott a beszerzett szakvélemény azon megállapításaira, mely szerint a gépjárműforgalom Lánchídról való kitiltása okán, valamint az Árpád híd és a Rákóczi híd környékén zajló felújítási, építési munkálatok miatt megnőtt a fogalom az Erzsébet hídon. Továbbá kitért arra is, hogy Buda és Pest között, elsősorban az M1-M7 irányú forgalom levezetésében kiemelkedő szerepet játszik az érintett útszakasz. A szakvélemény szerint a teljes délutánra és estére történő lezárása a közlekedés rendjének szükségtelen mértékű és aránytalan sérelmével járna.

[13] Az alperesi határozat indokolása szerint a színpad rendelkező részben foglaltak szerinti elhelyezése és a gyűlés ilyen jellegű tájolása a lehető legkisebb mértékben sérti a felperes békés gyülekezéshez való jogát. Ugyanis az előírt korlátozás a közlekedési nehézségeket annyiban oldja fel, hogy az alperes álláspontja szerint – a gyűlésen részvevő személyek létszámától függően – az alsó rakpartról az Astoria irányába felkanyarodni szándékozó gépjármű forgalom biztosított lehet, illetve megfelelő közlekedésrendészeti biztosítás mellett az Astoria irányából a pesti alsó rakpartra lehajtó gépjárműforgalom valamilyen szintű folyamatosságát is biztosítani lehetséges.

[14] A szükségességi-arányossági teszt lefolytatását követően az alperes arra az álláspontra jutott, hogy a gyűlés – annak helyszíne és időszaka miatt – a határozatban foglalt kötelezés be nem tartása esetén a közlekedésrendészeti szakvélemény tartalmával egyező módon szükségtelen és aránytalan mértékben sértené a közlekedés rendjéhez fűződő közérdeket, ezen túlmenően szükségtelen és aránytalan sérelmet okozna mind a Budapesten lakók, mind a fővároson átutazni kívánók szabad mozgáshoz és a lakóhely, tartózkodási hely szabad megválasztásában megtestesülő alapjogai kontextusában. Az Erzsébet híd forgalmának megjelölt időszakban történő nehezítettsége révén az érintettek nagy száma kerülhetne olyan helyzetbe, melyben akaratuk ellenére sérülne magánszférájuk, családi kapcsolattartásuk, és akadályoztatva lennének napi pihenőidejük befolyásmentes eltöltésében is. Indokolásában hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményekre is.

[15] Mindezek alapján az alperes határozatában a gyűlés bejelentésben megjelölt helyszínen és időpontban történő megtartását a határozat rendelkező részében foglalt előíró, korlátozó rendelkezések betartásához kötötte.

A keresetlevél és a védírat

[16] A felperes 2025. március 28. napján előterjesztett keresetében az alperes határozatának megsemmisítését kérte. Egyúttal a Kgyk.VII.39.034/2025. számú ügyben előterjesztett keresetlevelével megegyezően kérte a felperes az ügyelosztási rend betartása ellenőrizhetőségének biztosítását – a megelőző sorszámú ügy anonimizált iratborító pdf-es kézbesítése formájában – a határozat kézbesítésével egyidejűleg.

[17] A felperes érvelése szerint a támadott határozat sérti az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését, a Gytv. 1. § (1) bekezdését, 2. § (1) bekezdését, 13. § (1) bekezdését, (3) bekezdését és annak c) pontját, 11. § (4) bekezdését és 13. § (5) bekezdését, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdését, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdését. Továbbá álláspontja szerint a döntés ellentétes a Kúria Kgyk.VII.39.120/2023/8., Kfv.IV.37.372/2021/10., K.IV.40.001/2020/5., Kgyk.VII.39.073/2023/3., Kgyk.VII.39.073/2023/3., Kgyk.VII.39.034/2025/5. számú döntéseivel.

[18] A felperes mindenekelőtt kiemelte, hogy az Erzsébet hidat baleset esetén le lehet zárni, a budapesti közlekedés akkor sem áll meg, egy ilyen fontos tiltakozás is kellő indokot szolgáltat erre. Álláspontja szerint az alperes határozatában előírt korlátozás szinte tiltással, helyszín-tiltással egyenértékű. Bár a határozat szóhasználatában az objektivitás látszatát próbálja mutatni, valójában a korlátozással súlyos jogelvonást valósít meg, „jogellenesen, nem nyíltan fasiszta, de fasisztoid önkénnyel korlátozza a gyülekezési jogu[kat]”, az alperes a Gytv. által előírt szükségességi-arányossági tesztet nem végezte el.

[19] A felperes álláspontja szerint az alperes egyáltalán nem ad számot a jogkorlátozás során a szükségesség és arányosság elvének mérlegeléséről, a határozat formális és üres tartalmú érvelést tartalmaz, ezzel sérti a Gytv. 13. § (1) bekezdését és (3) bekezdés c) pontját, továbbá – a 4/2007 (II.13.) AB. határozatra figyelemmel – a Gytv. 1. § (1) bekezdését, 2. § (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdését és I. cikk (3) bekezdését. A mérlegelés indokainak hiánya miatt sérti továbbá az Ákr. 81. § (1) bekezdését is.

[20] Az Ákr. szabályaira, valamint több kúriai döntésre hivatkozva kiemelte, hogy a rendelkezésre álló, tényekkel alátámasztható információkból kell levonni a jövőre vonatkozó, valószínűséget megalapozó következtetését. Álláspontja szerint az Alaptörvény XXIV. cikkének megfelelő indokoláshoz nem elegendő az Ákr. 81. § (1) bekezdésében felsorolt elemek formális „kipipálása”. A Kgyk.VII.39.034/2025/5. számú döntés kapcsán kiemelte, hogy ha a gyülekezést korlátozó ok világos, egyértelmű, akkor az a jogorvoslati eljárásban vitatható, ugyanakkor ez a pontos ok a vitatott határozatból nem állapítható meg. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított bírói út csak akkor lehet hatékony jogorvoslat, ha a gyűlés bejelentője megismerheti a határozat alapjául szolgáló indokokat. A Kúria Kgyk.VII.39.073/2023/3., Kgyk.IV.39.046/2024/5. számú döntéseire hivatkozva kiemelte, hogy a korlátozás szükségességét és arányosságát alátámasztó határozat felel meg a gyűlés megtartásának feltételeit előíró döntéssel szemben támasztott törvényi követelményeknek.

[21] A felperes továbbá arra is hivatkozott, hogy amennyiben a Kúria nem formálisnak tekinti az alperesi határozatnak a korlátozás alapjául szolgáló következtetéseit, a határozat érdemben is megalapozatlan. Álláspontja szerint az alperes döntése kiüresíti a gyülekezéshez való jogot azzal, hogy „eldugja” a tüntetést. A kiüresítés abban rejlik, hogy egy tüntetés, annak üzenete, a megjelentek, azok létszáma látszani szeretne, hiszen állampolgári közéleti jogait gyakorolja. Ezért a Gytv. minden alapelvét és megjelölt rendelkezéseit is sérti az alperesi határozat.

[22] Végezetül az alperesi szakvéleménnyel kapcsolatban kiemelte, hogy a gépjárműforgalommal összefüggésben az Árpád-híd messze van, elviselhetetlen hatással nem jár a közlekedésre a felújítás, ahogyan a Rákóczi hídnál tapasztalható forgalomkorlátozás sem. A szakvélemény releváns információkat nem tartalmaz. Kiemelte, hogy számos alkalommal volt már az Erzsébet-híd tüntetés, felvonulás helyszíne, azok nem kerültek ezen indokok miatt korlátozásra. Hivatkozott arra is, hogy a modern technikai eszközök ma már segítik a közlekedést és a közlekedés-szervezést, a buszok kerülőútvonalai rutinszerűek és technikailag segítettek, ugyanakkor ezen tény a szakvélemény szintén figyelmen kívül hagyta. Így tehát nincs arányos, szükséges korlátozásról szó, e körben a tesztet nem végezte el az alperes, csak kinyilatkoztatott.

[23] Az alperes védiratában a határozatában foglaltakat fenntartva, a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy az alperes eljárása során figyelemmel volt a Kúria Kgyk.VII.39.034/2025/5. számú ítéletére, a lefolytatott teszt mérlegelési szempontjait pedig határozatában megjelenítette.

[24] Az alperes kifejtette, hogy nem ért egyet a felperes azon érvelésével, amely álobjektív, üres indokoknak titulálja az alperes által igénybe vett közlekedésrendészeti szakvéleményből levont objektív, tényszerű következtetéseket. Álláspontja szerint a határozat rendelkező III. fejezetének 13. bekezdése egyértelműen rávilágít arra, hogy a határozat rendelkező részében meghatározott színpad elhelyezési, tájolási metodika milyen valós észérveken nyugszik. A budai hídfőnél történő színpad elhelyezés pont azt a célt hivatott szolgálni, hogy a gyűlés megtartása a felperes által preferáltak szerint az Erzsébet híd egészén, annak teljes szélességében meglévő úttesten mehessen végbe. Kiemelte, hogy ha a felperes az Erzsébet hídon kíván élni a békés gyülekezés jogával, akkor az adott helyszínen belüli színpad elhelyezés nem üresítheti ki sem a tüntetés lényegi elemeit, sem annak üzenetét, figyelemmel arra, hogy a helyszín meghatározása minden esetben a bejelentő döntésén múlik.

[25] A védirat szerint, az alperes a határozathozatali eljárás során helyesen alkalmazta a Kúria Kgyk.VII.39.120/2023/8. számú ítéletének [45] bekezdés II. részében meghatározott, a döntés elvi tartalma megjelölésű általános jogi következtetést. Ennek értelmében a gyülekezési hatóságnak, a gyűlés tudomásulvételére vonatkozó eljárása során a rendelkezésére álló – tényeken alapuló – információknak egyenként és összességükben történő értékelése a kötelezettsége, amely alapján megállapítható, hogy alapos okkal következtetett az adott előíró-korlátozó határozat szükségszerű meghozatalára. Álláspontja szerint a kötelezés csupán azt hivatott elősegíteni, hogy amennyiben a gyűlésen résztvevők létszáma akkora, hogy a létszám elfér az Erzsébet hídon, akkor a pesti alsó rakpart forgalma az Astoria irányába mindenképpen, az Astoria irányából pedig a közlekedési helyzet

függvényében szubjektíve biztosítható lehessen. Az alperes szerint a közlekedési könnyebbéget elősegítő kötelezést teljeskörűen lefolytatta és bizonyította.

[26] A Kúria a védíratot megküldte a felperesnek álláspontja ismertetése végett. A felperes a védíratra emailben tett észrevételt, melyben fenntartotta az előírt korlátozás jogellenességére vonatkozó nyilatkozatait.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A kereset – az alábbiak szerint – nem megalapozott.

[28] A Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy jogszerűen döntött-e az alperes, amikor a keresettel támadott határozatával a felperes által bejelentett gyűlés megtartását korlátozta. A keresettel támadott határozat jogszerűségét a Kúriának a Kp. 2. § (4) bekezdése, 84. § (2) bekezdése, 85. § (1) és (2) bekezdései, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 342. § (1) bekezdése szerint a kereseti kérelem és védírat korlátai között, a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján kellett vizsgálnia. A tényállást a Kp. 78. § (1) és (2) bekezdéseire, valamint a Pp. 279. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel a peres felek tényállításai és az általuk rendelkezésre bocsátott bizonyítékok egyenként és összességében, a megelőző eljárásban megállapított tényállással is összevetve történő értékelése alapján, a meggyőződése szerint állapította meg.

[29] A Kúria mindenekelőtt kiemeli, hogy jelen per tárgya nem a gyűlés bejelentésben megjelölt helyszínen vagy időpontban való megtartását megtiltó Gytv. 13. § (1) bekezdése alapján hozott határozat, hanem a megtiltásnál enyhébb korlátozást meghatározó, Gytv. 13. § (5) bekezdése szerinti határozat.

[30] A gyűlekezési jogról szóló 1989. évi. III. törvény (a továbbiakban: rGytv.) 8. §-a két különös közrendi megtiltási okot ismert („a népképviselői szervek vagy a bíróságok zavartalan működését súlyosan veszélyeztetné, vagy ha a közlekedés más útvonalon nem biztosítható”). A 30/2015. (X. 15.) AB határozatában az Alkotmánybíróság – a német alkotmánybíróság ún. Brokdorf-döntésére hivatkozva – kifejti, hogy „A korlátok sorában a legsúlyosabbnak a gyűlekezések előzetes tiltása minősül. Tiltás esetében ugyanis a kifejezésre szánt vélemény nem tud érvényesülni, mivel a gyűlekezők nem tarthatják meg a rendezvényüket. Az előzetes tiltás olyan ultima ratio jellegű korlátozás, amely teljes egészében megakadályozza az alapjog érvényesülését. Ebben a tekintetben még a rendezvény feloszlata is fokozatilag enyhébb korlátozásnak minősül. Éppen ezért egy tudomásul vett rendezvény esetében egy tilalmi ok - a rendezvény törvénysértő megtartása miatt - utólag oszlatási okká válhat, ez a viszony azonban nem fordítható meg: a rendezvény gyakorlása során tapasztalható törvénysértésekre adható szükségképpen reaktív jellegű oszlatási indok nem konvertálható át automatikusan előzetes tilalmi okká., Az Alkotmánybíróság 14/2016. (VII. 18.) AB határozatában pedig azt állapította meg, hogy az Alaptörvény VIII. cikkét sértő mulasztás áll fenn amiatt, hogy a törvényalkotó nem szabályozta a gyűlekezések békés jellegét megfelelően biztosító garanciális szabályokat, valamint az alapjogok

összeütközésének feloldását szolgáló olyan törvényi rendelkezések megalkotását, amelyek biztosítják az ütköző alapjogok lehető legkisebb korlátozás melletti egyidejű érvényesülését. A Gytv.-hez fűzött előterjesztői indokolás szerint a jogalkotó ezt a mulasztást orvosolta azzal, hogy nemcsak megteremtette a gyűlés megtiltásánál enyhébb korlátozás lehetőségét, hanem csak abban az esetben teszi lehetővé a gyűlés 13. § (1) bekezdése szerinti megtiltását, ha a közbiztonság, a közrend vagy mások jogainak és szabadságának védelme a Gytv. 13. § (5) bekezdés szerinti enyhébb korlátozással nem biztosítható. Vagyis a Gytv. e szabályai biztosítják az ütköző alapjogok lehető legkisebb korlátozás melletti egyidejű érvényesülését, amelyekhez képest a gyűlés megtartása és feloszlata valóban „ultima ratio” jellegű beavatkozás az alapjogok gyakorlásába.

[31] A Gytv. 13. § (1) bekezdése szerint a gyűlekezési hatóság a bejelentés beérkezésétől számított 48 órán belül a gyűlésnek a bejelentésben megjelölt helyszínen vagy időpontban való megtartását megtiltja, ha az egyeztetést követően rendelkezésre álló információk alapján megalapozottan feltehető, hogy a gyűlés a közbiztonságot vagy a közrendet közvetlenül, szükségtelen és aránytalan mértékben veszélyezteti, illetve mások jogainak és szabadságának szükségtelen mértékű és aránytalan sérelmével jár, és a közbiztonság, a közrend vagy mások jogainak és szabadságának védelme az (5) bekezdés szerinti enyhébb korlátozással nem biztosítható.

[32] A Gytv. tehát az alapvető jogok legkisebb mértékű korlátozásának értékében egy többlépcsős korlátozási rendszert állított fel. A gyűlekezési hatóságnak azt kell először megvizsgálnia, hogy a gyűlés a közbiztonságot vagy a közrendet közvetlenül, szükségtelen és aránytalan mértékben veszélyezteti, illetve mások jogainak és szabadságának szükségtelen mértékű és aránytalan sérelmével jár-e. Ha erre a gyűlekezési hatóság szerint a válasz igenlő, azt kell megvizsgálnia, hogy a közbiztonság, a közrend vagy mások jogainak és szabadságának védelme biztosítható-e azzal, hogy a szervező számára határozatban előírja a gyűlés megtartásának feltételeit. Ez azt jelenti, hogy a megtiltásnál enyhébb korlátozás rendeltetése az, hogy – éppen a békés gyűlekezéshez való jog gyakorlásának biztosítása érdekében – a bejelentett gyűlés által okozott szükségtelen és aránytalan mértékű korlátozás aránytalanságát vagy szükségtelenségét a lehetőséghez képest kiküszöbölje. Ebből következik a Gytv. 15. §-ának a gyűlekezési hatóság határozataival kapcsolatos bírósági döntési korlátokat meghatározó rendelkezése: megtiltó döntés esetén kasszációs jogköre van, a megtiltásnál enyhébb korlátozások esetén pedig a megsemmisítés mellett helye van a gyűlekezési hatóság határozata megváltoztatásának. E rendelkezés is arra kell, hogy ösztönözze a gyűlekezési hatóságot, hogy valóban csak a végső esetben – ha a megtiltásnál enyhébb korlátozások nem vezetnének eredményre – nyúljon a gyűlés megtiltásának eszközhöz.

[33] A Gytv. e rendelkezéseihez fűzött előterjesztői indokolása szerint az Alaptörvény elfogadásakor az alkotmányozó az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében, ezt a korábbi alkotmánybírósági gyakorlatban kialakított alapjogi tesztet vette át. Így a gyűlekezési jognak más alapjogokkal való kollíziója esetén a korlátozás szempontjait is csak az Alaptörvény I. cikkére és ezáltal az Alkotmánybíróság gyakorlatára támaszkodva lehet meghatározni.

[34] A Kúriának jelen perben azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes kizárólag a gyűlés színpadjának felállítási helyét meghatározó határozata a felperes által hivatkozott körben jogsabálysértő-e.

[35] Ennek során a Kúria abból indult ki, hogy a felperes szándéka gyűlés – közügyben történő véleménynyilvánítás céljából tartott nyilvános összejövetel – megtartására, és nem a közlekedés ellehetetlenítésére irányul. A Kúria hangsúlyozza, hogy mivel a gyülekezési jog gyakorlásának célja az Alaptörvény IX. cikke által külön is védett szabad véleménynyilvánítás, ezért az akár annak különös formájaként is leírható, így annak nem lehet elsődleges vagy túlnyomó célja a közlekedés rendjének sérelme, illetve egy adott területen való közlekedés ellehetetlenítése, az ugyanis a Kúria gyakorlata szerint kívül esne a gyülekezési szabadság által védett körön. Amint arra a Kúria Kgyk.IV.39.041/2023/3. számú határozatában az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 5. cikkének 1. bekezdésére és az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény (Emberi Jogok Európai Egyezménye) 17. cikkére is figyelemmel megállapította, hogy „az alapjogok garantálása senkit sem jogosít fel olyan cselekvésre, amely e jogokkal való élés ellehetetlenítésére irányul. Így a gyülekezési jog gyakorlása sem irányulhat mások jogainak és szabadságának ellehetetlenítésére” {Indokolás [34]}. A Kúria Kgyk.VII.39.073/2023/3. számú határozatában pedig ebből kiindulva megállapította, hogy a gyülekezési jog alapjogi védeltségéből következik egyrészt az, hogy az alapjog gyakorlása csak törvényben meghatározottak szerint, a szükséges és arányos mértékben korlátozható, másrészt az is, hogy az alapjog gyakorlása együtt járhat mások ütköző jogainak – akár alapjogainak – szükséges és arányos korlátozásával, amit utóbbiak túrni kötelesek. Ez a jogkorlátozás a gyülekezéshez való jog érvényesítése érdekében adott esetben elkerülhetetlen. A gyülekezéshez való jog gyakorlása sem irányulhat azonban közvetlenül arra, hogy mások jogát korlátozza. A forgalom lassítása vagy akadályozása ezért együtt járhat a bejelentett gyűlés megtartásával, és azt a közlekedők túrni kötelesek, de a gyűlés célja nem lehet kifejezetten és közvetlenül a forgalom lassítása vagy akadályozása. Utóbbi esetben ugyanis a gyűlés megtartásának ez a következménye fölébe kerekedne a gyülekezési jog kommunikációs jellegének, ami pedig már kilépne a szükségesség-arányosság keretei közül, amelyre a Gytv. épül. {Indokolás [17]}

[36] A gyűlések tehát szükségszerűen kihatnak a közlekedés rendjére, valamint mások jogainak és szabadságának érvényesülésére. Ha a gyülekezési hatóság a közrend, illetve mások jogainak és szabadságának védelme érdekében korlátozza a gyűlés megtartását, határozata indokolásában értékelnie kell, hogy a gyűlés miként hat a közrend részét képező közlekedés rendjére, mely konkrét jogokat és szabadságokat érinti, a korlátozás nélkül milyen mértékben sértené ezeket a jogokat és szabadságokat.

[37] Az alperes előbb a felperessel 2025. április 26. napján 10 órakor tartott egyeztetésen adott tájékoztatást arról, hogy a bejelentett gyűlés a közösségi közlekedésre milyen hatást gyakorol, majd felvetette az úttest résztvevői létszám alapján történő arányos használatát, illetve a zárás időtartamának lehetséges szűkítését, amelytől a felperes elzárkózott. Perbeli határozatában először azt mutatta be, hogy a gyűlés – Erzsébet híd teljes úttestének lezárásával – milyen hatást gyakorol. E körben részletesen ismertette, hogy az előkészületektől a helyszín forgalom számára való megnyitásáig az Erzsébet hídon mennyi és milyen viszonylatú közösségi autóbuszjárat és más járműegység haladna át. Megállapította, hogy 30-32 ezer járműegység, valamint mintegy 600 menetrendszerinti autóbuszjárat 40-42

ezer utas közlekedése nehezedik el a lezárással. Kitért arra is, hogy az Erzsébet híd lezárása a gyűlés helyszínétől távolabb milyen hatást gyakorol a budapesti közúti közlekedésre.

[38] A felperes keresetében vitatta ezeket a megállapításokat, vitatása azonban súlytalan volt, olyan konkrétumot nem tartalmazott, amely alkalmas lett volna arra, hogy a gyűlés közösségi közlekedésre, vagy a közúti gépjárműforgalomra gyakorolt közvetlen hatással vagy éppen a budapesti közúti közlekedésre, valamint a Budapestre bevezető gyorsforgalmi úthálózatra gyakorolt hatással kapcsolatos határozati megállapítások tekintetében megalapozott kétséget ébresszen. Ehhez ugyanis nem elégséges pusztán állítani, hogy egy híd más híd irányában elkerülhető, vagy éppen egy vagy több távolabbi építkezéssel együtt ne lenne a gyűlésnek a helyszínétől távolabbi hatása, esetleg arra hivatkozni, hogy a gyűlés azért sem zavarja a közlekedés rendjét, mert „oly sikeresen tartotta távol a Kormány az akkugyári meló[s]ok kivételével a migránsokat hazánktól, hogy az ő gépkocsijaik a rendszerváltás előtt nem növelhetik az Erzsébet-hídi forgalmat”, hanem konkrét tényekkel kell azt alátámasztani, cáfolni az alperes határozatában rögzített tényeket, vagy az abból levont következtetés megalapozottságát. Indokolt rámutatni arra is, hogy míg a rGytv. 8. §-a értelmében a gyűlést a rendőrség akkor tiltotta meg, ha a közlekedés más útvonalon nem biztosítható, addig a Gtyv. 13. § (1) és (3) bekezdése a közrend részét képező közlekedés rendjének szükségtelen és aránytalan sérelmét határozza meg megtiltási okként, annak megállapításának tehát nem feltétele, hogy a gyűlés a (közúti) közlekedést ellehetetlenítse. A Kúria erre figyelemmel elfogadta az alperes gyűlés közlekedésre gyakorolt, a résztvevők bejelentésben megjelölt ezer fős létszámát sokszorososan meghaladó személyt közvetlenül érintő hatásával kapcsolatos megállapítását. Az arányossági teszt alapján jelen ügyben legfeljebb az merülhetne fel, hogy 1000 fő gyülekezési jogának gyakorlása arányban áll-e az Erzsébet-híd lezárásának következményeként körülbelül 40-42.000 menetrendszerű autóbusszal utazó, továbbá más járművel a hídon átkelő, közelebbről meg nem határozható számú személy közlekedési-és mozgásszabadságának korlátozásával, azonban ez a kérdés jelen eljárásban nem vizsgálható.

[39] A felperes a színpad elhelyezésének alperes által meghatározott helyszínét azért sérelmezte, mert azt „tiltással, helyszín-tiltással egyenértékű[nek]” tartotta, mert „az kiüresíti a gyülekezéshez való jog [át], eldugja a tüntetést a híd magja, a pesti részhez képest jelentős távolságot képez, ezen kellene közlekedniük a tüntetőknek [...] A híd görbülete is hozzájárul a »nem láthatóság«, a tüntetés »száműzetése« hatásához. A kiüresítés abban rejlik, hogy egy tüntetés, annak üzenete, a megjelentek, azok létszáma látszani szeretne, hiszen állampolgári közéleti jogait gyakorolja” E körben hivatkozott arra is, hogy az alperes nem adta indokát a színpad elhelyezésével kapcsolatos előírásának.

[40] Az alperes a színpad elhelyezésével kapcsolatos döntését azzal indokolta, hogy ezzel biztosított nem csak az, hogy a gyűlést az Erzsébet híd útteste teljes szélességében tudják a szervezők megtartani, hanem az is, hogy a gyűlés közlekedésre gyakorolt hatását mérsékeljék azzal, hogy gyűlésen résztvevő személyek létszámától függően az alsó rakpartról az Astoria irányába felkanyarodni szándékozó gépjármű forgalom, illetve megfelelő közlekedésrendészeti biztosítás mellett az Astoria irányából a pesti alsó rakpartra lehajtó gépjárműforgalom valamilyen szintű folyamatossága is biztosítható legyen. Vagyis az alperes lényegében ezzel látta a közrend részét képező közlekedés rendje, valamint mások jogai és szabadsága sérelmének a gyűlés által okozott aránytalanságát kiküszöbölhetőnek, vagyis így biztosította az ütköző alapjogok lehető legkisebb korlátozás melletti egyidejű érvényesülését.

[41] Az alperes határozata indokolásában tehát kifejtette, hogy a gyűlés miért jár a közrend sérelmével és azt is, hogy a színpad elhelyezésével kapcsolatos korlátozását milyen tények és körülmények indokolták. Az alperes határozatában a korlátozást a közrend mellett mások jogainak és szabadságának védelmével is indokolta. E körben az Erzsébet hídon közlekedők szabad mozgáshoz, tartózkodási hely szabad megválasztáshoz való joga, a gyűlésen részt nem vevők szabad mozgáshoz, tartózkodási hely szabad megválasztáshoz való joga, magán- és családi élet sérthetlenségéhez való joga, kapcsolattartáshoz, a pihenéshez, valamint a zavartalan munkavégzéshez való joga sérelmét állapította meg.

[42] A Kúria a Gytv. 13. § (1) bekezdésének „megalapozottan feltehető” fordulatóval kapcsolatban már a Kgyk.VII.39.120/2023/8. számú ítéletében rámutatott, hogy a veszély, illetve a sérelem bekövetkezésének megalapozott valószínűsítése csak tényeken alapuló következtetések útján történhet. A gyülekezési hatóságnak az egyeztetést követően rendelkezésre álló – tényekkel alátámasztható – információkból kell levonni a jövőre vonatkozó, valószínűséget megalapozó következtetését. {Kgyk.VII.39.120/2023/8. számú ítélet [32] és [45] bekezdések, megerősítőleg Kgyk.IV.39.046/2024/5. számú ítélet indokolás [26] bekezdés}

[43] Az alperes határozatában megállapította a tényállást, megjelölte, hogy azt milyen bizonyítékokra alapította, egyértelműen megállapíthatóak belőle a mérlegelés és a döntés indokai, valamint megjelölte az azt megalapozó jogszabályhelyeket is. A felperes hivatkozásával szemben a határozat indokolása koherensen és következetesen, belső ellentmondások nélkül, a teljeskörűen tisztázott történeti tényállás és törvényi (jogszabályi) tényállás megállapításait egymásnak megfeleltetve, és ebből megfelelő (és megfelelően kifejtett), zárt logikai rendszert képező következtetéseket vont le, vagyis megfelelt a hatósági döntéssel szemben támasztott, Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkéből fakadó követelményeknek és az Ákr. 81. §-a előírásainak.

[44] Az alperes döntése továbbá összhangban áll a Kúria Kgyk.IV.39.046/2024/5. számú ítélet [36] bekezdésének és a Kgyk.VII.39.034/2025/5. számú ítélet [21]-[22] bekezdésének az indokolási kötelezettség megfeleléségét illetően megfogalmazott elvi jellegű megállapításaival, ezért a Kúria ezen határozataitól való eltérésre történő kereseti hivatkozás is téves. A Kúria az eltéréssel összefüggésben utal a Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatában lefektetett kritériumokra, mely szerint a jogkérdésben való eltérés csak akkor állapítható meg, ha az ügyek közötti ügyszabotosság fennáll. A felperes által megjelölt Kgyk.VII.39.034/2025/5. számú ítéletben a Kúria egyrészt a gyűlés helyszínét érintően eltérő korlátozó rendelkezés kapcsán vizsgálta a hatósági jogértelmezés megfeleléségét, továbbá az alperes határozatának indokolását, ezért ténybeli azonosság az ügyek között nem áll fenn, másrészt a felperes az általános hivatkozáson túlmenően maga sem mutatta be, hogy miben látja az ezen határozattól való eltérés okát, ezért a felperes ezen kereseti érvelése sem tekinthető megalapozottnak.

[45] Az alperes határozata azt nem korlátozta, hogy a gyűlést az Erzsébet híd úttestének teljes szélességében tartsák meg. A gyűlés azzal, hogy a színpadot az Erzsébet híd budai pillérétől a pesti oldal irányában 20 méterre kell felállítani, a rendezvény egésze a hídon lesz megtartva, sokkal jobban látható, mint egy magas épületekkel körülvett területen, ezért a Kúria a felperes gyűlés „száműzetésére” vonatkozó előadását nem fogadta el. A „híd magja”

és a pesti hídfő közötti távolság jelentős voltát a felperes ugyan állította, de azt, hogy ez a néhány száz méter miért volna jelentős távolság, nem támasztotta alá, és mivel a „jelentős” szó magyar nyelvben elfogadott jelentése „számottevően, figyelemre méltóan nagy; nagyon nagy” azt a Kúria sem értékelte ilyenként.

[46] A Kúria az ügyelosztási renddel összefüggő felperesi kérelemmel kapcsolatban azt emeli ki, hogy az a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) rendelkezéseinek téves értelmezésén alapul. A Kúria nem köteles az ügyelosztás megfelelőségének „igazolására”, a fél a Bszi. 10. § (4) bekezdése d) pontja alapján ugyanakkor ellenőrizheti az ügy ügyelosztási rendnek megfelelő kiosztását. A Kúria ügyelosztási rendje nyilvános, valamint a Kúria az ügyelosztási rendszer útján közzéteszi az ügyek érkezési adatait is, így a kettő összevetésével a kérelmező meggyőződhet az ügyelosztási rend megtartásáról.

[47] A fentiekben kifejtettek alapján a támadott közigazgatási határozat a keresetben megjelölt körben nem bizonyult jogszabálysértőnek, ezért a Kúria a felperes keresetét – mint alaptalant – a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontjára alapítottnak elutasította.

A döntés elvi tartalma

[48] *A gyűlések szükségszerűen kihatnak a közlekedés rendjére, valamint mások jogainak és szabadságának érvényesülésére. A megtiltásnál enyhébb korlátozás rendeltetése az, hogy a békés gyülekezéshez való jog gyakorlásának biztosítása érdekében a bejelentett gyűlés által okozott szükségtelen és aránytalan mértékű korlátozást kiküszöbölje. A gyülekezési hatóságnak az egyeztetést követően rendelkezésre álló és tényekkel is alátámasztható információkból kell levonnia a valószínűséget megalapozó következtetését.*

Záró rész

[49] A Kúria a közigazgatási jogvitát a Gytv. 15. § (2) bekezdése, a Kp. 4. § (1) bekezdése, (3) bekezdés a) pontja, 5. § (1) bekezdése és 124. § (2) bekezdés d) pontja alapján, a Kp. XXI. Fejezete szerinti elsőfokú egyszerűsített közigazgatási peres eljárásban bírálta el.

[50] Az alperes költségeinek megfizetésére a felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles. A Kúria a perköltség összegét a Pp. 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. §-ában foglaltakra figyelemmel a rendelkező részben foglalt összegen, a felszámítottnal azonos mértékben határozta meg.

[51] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű, az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján

feljegyzett kereseti illetéket a felperes a Pp. 102. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni.

[52] Tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Kúria megnevezését, a kúriai ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[53] Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napja tekintetében az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény által módosított Itv. 78. § (4) bekezdése, a Pp. 358. § (2) bekezdése és a Kp. 97. § (2) bekezdése az irányadó.

[54] A Kúria ítélete elleni perorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja és 126. § (3) bekezdése együttesen zárja ki.

Budapest, 2025. március 31.

Dr. Kalas Tibor sk.

a tanács elnöke

Dr. Dobó Viola sk.

előadó bíró

Dr. Hajas Barnabás sk.

bíró

Dr. Balogh Zsolt sk.

bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos sk.

bíró

A kiadmány hitelül: